

„זהו קוֹה־תעופה הבטוח ביותר, אמר השייך

הכווייט, ועלה למסוס של „אל-על“

מאונברסיטת בוגוריון בבארן שבע. הסטודנטית עצרה מכר ניה וולוו אדומה, אשר רק אחרי־כן נתברר כי היא של נשיא־האוניברסיטה, מי שהיה ראש מישלחת ישראל באוֹם. יוסף תקוע. תקוע, שישב ליד נהגו, עבר לשבת במושב האחורי, ליד הטרמפיסטית שלו, ותוך כדי שיחה גילתה הסטודנטית כי הוא נוסע לחיפה, מקום מגוריה. בדרך הם עצרו בפונדק־הדרכים בתחנת הדלק 19 ליד הרצל, ותקוע הזמין את הטרמפיסטית ואת נהגו ל־אבטיח קר, כאשר ביקש תקוע מבני־הפונדק, מנחם ברנ־שטיין מי־אשכוליות קר, נודע פה בו הסטודנטית ושאלה אותו אם לא ראה את תוכנית־הטל־וויזיה כליבו טק, שבה סופר על ציבוע־המאכל המסוכנים

שבחאי. הפרחים נשלחו כאות־הוקרה לחיל־האוויר, על חלקו במיבצע. מיבצע דומה ערך גם אברהם (שוקי) שילה, מנכ"ל סוכנות־הצילום הישראלי ישראל־טאן. שילה הזמין מקום בטיסת לופטנזה, ומייד אחרי שסיימו צלמיו לצלם את החטופים החוזרים, מיהר בעצמו לגמל־התעופה ויצא לגרמניה. הוא מכר את תמונות־הצבע, שאותן צילם לשבועון המצוייר בונטה.

לפרופסור לפסיקה פינחס אביבי היתה דיעה ברורה, מדוע היה צריך צה"ל לשחרר את חטופי אנטבה ב־פעולה צבאית. סיפר השבוע אביבי: „ידוע שכאשר יהודים מתרגמים, הם חוזרים לדבר

כדי להיות בטוחים, הציבו עורכי שטרן מטוס פרטי בכנרת, בגמל־התעופה של אתר־נה, למיקרה שתבטל או שי־תידחה הטיסה רגילה של לופ־טנזה. טל עצמו הצליח לעלות על המטוס כשבידיו כבר הי־תמונות, שאותן צילם באותו בוקר בבסיס הצבאי ליד לוד. הוא נחת בהאמבורג בשעה תשע בערב, בדרכו נשלח מפאריס לישראל כתב־השבוע עון, ד"ר אריק פולאט, ש־היה עסוק בראיון החטופים ששוחזרו ימים אחדים קודם־לכן. הוא הגיע בצהריים ללוד ויצא מייד לחיפה, שם ראיין את אחד החטופים, צבי בל־סקי. עורכי שטרן שלחו ב־אותו בוקר זר בן 50 שושנים אדומות לטרן חיל־האוויר עדי טל, שהיא אשתו של צלם

חיים בר־לב שר־המיסחר־והתעשייה, היה אורח הכבוד בתצוגת־אופנה שנערכה על מידשות „כפר המכביה“, לכבוד אחד מיצרני־האופנה, שזכה השנה בפרס הייצואן המצטיין. כשאחת ממארחותיו עומדת מאחוריו, לא הסתיר בר־לב את הנאתו הרבה מהדוגמניות חוותיות שצעדו לפניו על המסלול, ושדוגמו את מוצריו של המיפעל המצטיין.

עצם, מסיבת־פרידה, מאחר ש־שיחורה קרוב. רק למחרת ב־בוקר נודע לאסירות ולפטמה על שיחורה בני־הערוכה. ועל חיסול תיקוּתה של פטמה ל־שיחור מוקדם.

צלמיה־עיתונות היו ב־יום הראשון שעבר עמוסי עברו דה, וערכו מיבצעים אשר היו כיון במהירות ביצועם את הי־מיבצע שאותו סיקרו, שיחור חטופי אנטבה. צלם שטרן ב־ארץ, שבתאי טל, טילפן בשעות הבוקר המוקדמות ל־עורכי השבועון הגרמני ובנישר להם על הפשיטה. הם הציעו לשלוח מטוס פרטי מיוחד, כדי להביא אותו. עם החומר ש־יצלם בעת שיבת החטופים ל־ישראל, אולם טל גילה כי ב־שעה שלוש אחרי־הצהריים יור־צא מטוס לופטנזה להאמבורג.

חוויה מיוחדת־במינה ייפתה, במפתיע, לדיילת אל־גל לילדי־שבדיה, רגילה קר־יש. היא היתה בטיסה שיג־יתית מלונדון לניו־יורק, כא־ער נודע כי פרצה שביחתי־כתי בחברת־התעופה הבריטית, כי כמה נוסעים מהמטוס הי־גריטי ביקש לעבור לאמל על־תדהמת הצוות הישראלי היה עין נוסעים אלה שייך כווייתי, ללבש אומנם בגדים אירופיים, אך הופיע בתצלום שבדרכונו ללבוש המסורתי של שייך ער־י. אחרי שנערך אצלו חיפוש דוקדק במיוחד, כדי לוודא שאינו סידאי, נשאל האיש אם ידוע לו שהוא עומד לעלות למטוס של חברת־התעופה הי־אומית של ישראל, „בהחלט“ שייב השייך, „אך הרי זהו ברת־התעופה הבטוחה ביותר עולם!“ במהלך הטיסה ניהלה גינה שיחה ארוכה עם השייך, נוסע כמובן במחלקה הראי־טונה, ושנתגלה כאיש חביב ל־בבי.

פליטת־המעניינת איר־ה לקריינית־הרדיו יעל בן־הורה, בעת ששידרה ידיעה, מיסגרת מהדורת חדשות, על מאמצים הנעשים לשחרר את זרה בלון, מחטופות מטוס גיר פראנס, שנשארה באיר־גדה. תחת שתקרא לחטופה זרה בלון, כינתה אותה בן־הודה דורה שווארץ. דורה שווארץ היתה בעלת פנסיון פורסם בניכרן־יעקוב, שהיה רוי על שמה.

במוציאה־השבט שבוע עבר, בעת שטמוסי החרק־ט היו בדרכם לאנטבה, נערכה צגה פנימית בבית־הכלא ל־שם הנהגת־הרצאה, כוכבת־הרב היתה הערבית־הכושית טימה ברנאווי, המרצה ער־ש־מאסר בעוון הטמנת מי־יחומרי־הנפץ בקולנוע ציון ירושלים, ושהיתה ברשימת פידאיון שאותם דרשו חוטפי טוס איר פראנס לשחרר ממו־טום בני־הערוכה. פטמה, שהיא בבת האסירות, היתה שרויה מצב־רוח מרומם, והכריזה כי הצגה המוצגת בכלא היא, ב־

בן־ציון רבינוביץ בעל חברת הפצת העיתונים והספרים „גד“, הידוע בחיבתו היתרה לאוכל טוב ולאוכל בכלל, גילה בשבוע שעבר חוסשה באילת. אחד הצלמים, שהזדמן למקום, צילם את בן־ציון כשהוא רכון על הכיסא שלפניו (התמונה מימין) ואז העירה לו ידידה, שישבה בסמוך, כי הוא ייראה שמן בתמונה. למען הצלם ולמען הידידה התמתח בן־ציון, „עשה שרירים“ והונצח על־ידי הצלם כאשר כרסו נעלמה ואיננה (התמונה משמאל).

שבמיצים. תקוע ויתר על הי־שתייה.

למנכ"ל מישרד ראש־הממשלה, עמוס ערן היתה בשבוע שעבר בעייה. נהגו יצא לחופשה, וערן נותר ללא נהג. את המצב הציל מנהל המנגנון של לישכת־העיתונות הממשל־תית, מררכי (מוטקה) אל־מליח, שהתנדב לשמש כנהגו של ערן עד שהנהג האישי יחזור מחופשתו.

בהנהלת המיפלגה הלי־ברלית הוחלט להיערך לקראת בחירת ראשי־ערים, ולהציב ב־ראש רשימת הליכוד בבחירות הבאות העיריית אישים בעלי עמדה, כדי לנסות לכבוש מי־פר ערים. בהדגשו כבוד זה טען ח"כ אברהם בן־: „צריך להציב בירושלים אדם כמו שלמיה (צ'יצ'י) להג, כדי שנכבוש את ראשות העיר ב־ביהו!“ העיר לו אחד מחברי הנהלת הליברלים, תעשייה־טכסטיל ראובן ויטלה: „אנחנו מוכנים לתת לכם את צ'יצ'י לירושלים, רק שלא יהיה בתליאביב!“

בסמינר בשם בדרך למדינה, שאותו ערך מרכז הי־

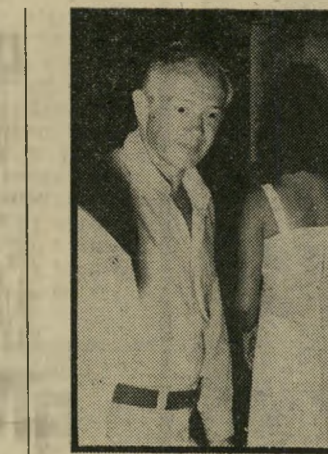
באידיש, וכאשר כושים מתרג־זים, הם חוזרים לאכול בני־אדם. אז היה צריך לשחרר את החבריה מאוגנדה.“

את הופעת הרמטכ"ל ב־טלוויזיה, אחרי הפעולה, הגדיר אביבי: „תשדיר שירות.“

על שינוי מצב־הרוח ב־ציבור לאחר פעולת אנטבה אפשר היה לעמוד מהתגובות על הביקורת והסאטירה בתוכ־ניתם של יונתן (יותם) גפן ודני ליטאני, מיכתבים ל־מערכת. בתוכנית בירה ומצב־רוח, שהוקלטה בשבוע שעבר, סיפר גפן כי בעוד שעד הי־פעולה היו חיצו הביקורת מת־קבלים בצחוק ובמחיתאות כפיים, הגיב הקהל אחרי הפעולה ב־חריפות רבה, הפריע לתוכנית להתנהל כסידרה.

כשנשאל גפן, באותה תוכנית, מדוע אין הוא כותב עוד בצהרון מעריב, הוא השיב למראיינו: „אתה יודע מה זה לאכול יום־יום, משך ארבע שנים, במיזנון מעריב?“

צריך לדעת איזה טרמפ לתפוס — זאת גילתה ביום הי־שישי האחרון סטודנטית צעירה

גורים לוי הפרופסור ומנחה־הלב המפורסם, היה אחד מאורחי המסיבה שנערכה בביתו של חטיס אורי ירום, לכבוד צאתה של התוכנית „חיים שכאלה“ לחופשה ממושכת. לוי, הנראה בתמונה ליד מנהל „אולפני החסרתה הרצלית“, יצחק (איציק) קול, היה כוכב שתיים מתוכניות אלה, וכן היה אף המארח אורי ירום. קול, הידוע בשל מדי־גופו העצו־מים, קיבל עצה רפואית חינוס מפרופסור לוי, אשר הורה לו לרזות במהירות, כדי שלא ילקה בליבו. בין המשתתפים במסיבה היו כוכבים נוספים של התוכנית: אלוף (מיל), עור וייצמן, אלוף־מישנה אביגדור קהלני, המנצח יצחק (איציק) גראציאני, השחקן אבנר חיזקיהו, רוני שטרן, אלמנתו של אברהם (יאיר) שטרן, ובנה כתב־הטלוויזיה יאיר, ד"ר זאב וילנאי וחיימקה לבקוב.